

Til *indenrigsministeren* (25/1 80) af:

Inge Krogh (KrF):

»Har ministeren til hensigt at fremsætte forslag om forbud mod reklame for tobak, eventuelt forslag om, at en sum, der svarer til den sum, der anvendes til reklame, af tobaksfirmaer skal stilles til rådighed for oplysning om tobakkens skadelige virkninger?«

Begrundelse

Der er fra lægeside, særligt fra specialister for hjerte-, lunge- og kræftsygdomme, enighed om, at tobaksrygning er skadelig. Det vil være rimeligt, at der foretages skridt til at hindre reklamering for stoffet eller at gøre forsøg på at ophæve reklamens virkning.

Besvarelse (1/2 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det er regeringens politik på tobaksrygningsområdet, at en begrænsning i tobaksforbruget ikke bør eller kan reguleres hensigtsmæssigt ved generelle regler og forbud.

Spørgsmålet om forbud mod reklame for tobak har tidligere været overvejet bl. a. i et specielt folketingsudvalg, der afgav beretning 3. september 1971. Dette udvalg kunne ikke gå ind for tanken om et reklameringsforbud, bl. a. fordi man ikke fandt det rimeligt at forbyde reklamering for en vare, der ellers frit kan markedsføres her i landet. Da det først og fremmest gælder om at undgå, at børn og unge mennesker får smag for tobak, og at de, der er begyndt at ryge, ikke yderligere sætter deres forbrug op, var man dog indstillet på at indføre visse indskrænkninger med hensyn til tobaksreklame netop med sigte på børn og unge, hvorimod man ikke mente det berettiget at skride ind over for den reklamevirksomhed, som tilsigter at få folk til at gå over til et andet tobaksmærke end det, de hidtil har anvendt.

På denne baggrund indgik tobaksindustrien og indenrigsministeriet i april 1972 en aftale vedrørende regler for reklamering for tobaksvarer, der vedlægges til orientering.

Det er min opfattelse, at aftalen, der indeholder væsentlige begrænsninger i såvel reklamens form som indhold, hidtil er blevet overholdt af branchen, og regeringen har aktuelt ikke planer om at skærpe disse regler

eller at indføre et egentligt reklameringsforbud.

Med hensyn til forslaget om, at der af tobaksfirmaer stilles en sum, der svarer til den, der anvendes til reklame, til rådighed for oplysning om tobakkens skadelige virkninger, er det min opfattelse, at oplysningsvirksomheden på området bør varetages enten af det offentlige eller af de sygdomsbekæmpende foreninger, der hidtil har været aktive på dette område.

En gennemførelse af det pågældende forslag vil ligeledes indebære en kontrol med tobaksbranchen, der ikke vil være i overensstemmelse med regeringens generelle politik på området.

Bilag

Aftale vedrørende regler for reklamering for tobaksvarer

Efter at spørgsmålet om fastsættelse af bindende regler for reklamering m. v. vedrørende tobaksvarer har været drøftet mellem indenrigsministeriet og Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening af 20. juni 1875 (Tobaksindustrien) har Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening af 20. juni 1875 vedtaget ved reklamering at ville følge efterstående regler, med hvilke indenrigsministeriet er blevet gjort bekendt.

De pågældende regler indgår som et supplement til de senest under den 28. oktober 1971 indenfor foreningen vedtagne handelsbetingelser og skal således være bindende også ved grossisters og andre videreføreres salg af tobaksvarer.

I. Reglernes område

§ 1. De nedenfor anførte regler gælder kun reklamering for cigaretter.

Reklamering for andre tobaksvarer vil blive holdt indenfor rimelige rammer og i en sober form.

II. Reklamens form

§ 2. Reklamering vil ikke finde sted:

- a) ved film og lysbilleder, i radio eller fjernsyn eller på lyd- eller billedbånd,
- b) på skilte, plakater, lysreklamer eller ved attrapper på eller ved offentlig vej eller gade, i eller på offentlige befordringsmidler eller i eller ved disses stoppesteder, holdepladser,